

Ewangelia Mateusza

Rozdział 13

1. Dnia onego wyszedł Jezus z domu, siedział nad morzem. 2. I zebrały się do niego wielkie rzesze, tak iż wstąpiwszy w łódź, siedział, a wszytka rzesza na brzegu stała. 3. I mówił im wiele przez podobieństwa, rzekąc: Oto który sieje, wyszedł siał. 4. A gdy siał, niektóre padły przy drodze i przylecieli ptacy powietrzni a pozobali je. 5. A drugie padły na opoczyste, gdzie nie miały ziemi wiele i wnet wzeszły, iż nie miały głębokości ziemi. 6. A gdy słońce wzeszło, wygorzały, a iż nie miały korzenia, uschły. 7. A drugie padły w ciernie, a ciernie wyrosło i zadusiło je. 8. A drugie padły na ziemię dobrą i dały owoc, jedno setny, drugie sześćdziesiątny, drugie trzydziestny. 9. Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha. 10. I przystąpiwszy uczniowie, rzekli: Czemu im w podobieństwach mówisz? 11. Który odpowiadając, rzekł im: Iż wam dano jest wiedzieć tajemnice królestwa niebieskiego, a onym nie jest dano. 12. Abowiem ktokolwiek ma, będzie mu dano i obfitować będzie; a kto nie ma, i co ma, będzie wzięto od niego. 13. Dlatego im w podobieństwach mówię, iż widząc nie widzą i słysząc nie słyszą ani rozumieją. 14. I pełni się w nich prorocтво Izajasza mówiącego: Słyszeniem słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, a widząc widzieć będziecie, a nie ujrzycie. 15. Abowiem zatyło serce ludu tego, a uszyma ciężko słyszeli i oczy swe zamrużyli, żeby kiedy oczyma nie oglądali i uszyma nie słyszeli, a sercem nie rozumieli i nawrócili się, a uzdrowiłbym je. 16. A wasze oczy błogosławione, iż widzą, i uszy wasze, iż słyszą. 17. Abowiem zaprawdę mówię wam, iż wiele proroków i sprawiedliwych żądali widzieć, co widzicie, a nie widzieli, i słyszeć, co słyszycie, a nie słyszeli. 18. Wy tedy słuchajcie podobieństwa siejącego. 19. Wszelki, który słucha słowa królestwa, a nie rozumie, przychodzi złośnik i porywa, co jest wsiano w sercu jego. Ten jest, który jest przy drodze posiany. 20. A który na opoczystych jest posiany, ten jest, który słucha słowa i zarazem je z radością przyjmuje, 21. a nie ma korzenia w sobie, ale doczesny jest, a gdy przypadnie utrapienie i przeszladowanie dla słowa, wnet się gorszy. 22. A który jest między ciernie wsiany, ten jest, który słucha słowa, a pieczołowanie świata tego i szukanie bogactw zadusza słowo, i zostawa się bez pożytku. 23. A który jest wsiany na ziemię dobrą, jest ten, który słucha słowa i rozumie, i owoc przynosi, i czyni jedno setny, a drugie sześćdziesiątny, a drugie trzydziestny. 24. Insze podobieństwo przełożył im, mówiąc: Podobne się stało królestwo niebieskie człowiekowi, który posiał dobre nasienie na rolę swojej. 25. A gdy ludzie spali, przyszedł nieprzyjaciół jego i nasiał kłakół między pszenicą i odszedł. 26. A gdy urosła trawa i owoc uczyniła, tedy się pokazał i kłakół. 27. A przystąpiwszy słudzy gospodarcy, rzekli mu: Panie, iżaliś nie posiał dobrego nasienia na rolę twoją? Skąd tedy kłakół ma? 28. I rzekł im: Nieprzyjaczny człowiek to uczynił. A słudzy rzekli mu: Chcesz, iż pójdziemy i zbierzemy go? 29. I rzekł: Nie, byście snadź zbierając kłakół, nie wykorzenili zaraz z nim i pszenice. 30. Dopuśćcie obojgu rósć aż do żniwa, a czasu żniwa rzekę żencom: Zbierzcie pierwaj kłakół, a zwiążcie go w snopki ku spaleniu, a pszenicę zgromadźcie do gumna mojego. 31. Insze

podobieństwo powiedział im, mówiąc: Podobne jest królestwo niebieskie ziarnu gorczycznemu, które wzięwszy człowiek, wsiał na rolę swojej. **32.** Które namniejszeć jest ze wszego nasienia, ale kiedy uroście, większe jest ze wszech jarzyn i zstawa się drzewem, tak iż przychodzą ptacy niebiescy i mieszkają na gałązkach jego. **33.** Insze podobieństwo powiedział im: Podobne jest królestwo niebieskie kwasowi, który wzięwszy niewiasta, zakryła we trzy miary mąki, aż wszystka skwaśniała. **34.** To wszystko mówił Jezus w podobieństwach do rzeszej, a krom podobieństwa nie mówił im, **35.** aby się wypełniło to, co jest rzeczono przez proroka, mówiącego: Otworzę usta moje w przypowieściach, będę wypowiadał skryte rzeczy od założenia świata. **36.** Tedy rozpuściwszy rzesze, przyszedł do domu. I przystąpili do niego uczniowie jego, mówiąc: Wyłóż nam podobieństwo kąkolu rolej. **37.** Który odpowiadając, rzekł im: Ten, który sieje dobre nasienie, jest syn człowieczy. **38.** A rola jest świat. A dobre nasienie, ci są synowie królestwa. A kąkol są synowie złego. **39.** A nieprzyjaciół, który go nasiał, jest diabeł. A żniwo jest dokonanie świata. A żęncy są Anjołowie. **40.** Jako tedy kąkol zbierają i palą ogniem, tak będzie w dokonaniu świata: **41.** pośle syn człowieczy Anjoły swoje a zbiorą z królestwa jego wszystkie pogorszenia i te, którzy czynią nieprawość, **42.** i wrzucą je w piec ognisty. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. **43.** Tedy sprawiedliwi świecić będą jako słońce w królestwie ojca ich. Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha. **44.** Podobne jest królestwo niebieskie skarbowi skrytemu w rolę, który znalazzy człowiek, skrył. A od radości jego odchodzi i wszystko, co ma, sprzedaje, a onę rolą kupuje. **45.** Zasię podobne jest królestwo niebieskie człowiekowi kupcowi szukającemu dobrych pereł. **46.** A znalazzy jedną drogą perłę, odszedł i sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją. **47.** Zasię podobne jest królestwo niebieskie niewodowi zapuszczonemu w morze, a ze wszelkiego rodzaju ryb zgromadzającemu, **48.** który, gdy się napełnił, wyciągnąwszy, a na brzegu usiadszy, wybrali dobre w naczynia, a złe precz wyrzucili. **49.** Tak będzie w dokonaniu świata: wynidą anjołowie i wyłączą złe z pośrodku sprawiedliwych, **50.** i wrzucą je w piec ognisty, tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. **51.** Wyrozumielizeście to wszystko? Mówią mu: Tak. **52.** Rzekł im: Przetoż każdy Doktor nauczony w królestwie niebieskim podobny jest człowiekowi gospodarzowi, który wyjmuje z skarbu swego nowe i stare rzeczy. **53.** I zstało się, gdy Jezus dokończył tych przypowieści, odszedł stamtąd. **54.** I przyszedszy do ojczyzny swojej, nauczał je w bóżnicach ich, tak iż się zdumiewali i mówili: Skądże temu ta mądrość i cuda? **55.** Izaż ten nie jest syn rzemieślniczy? Izaż matki jego nie zową Maria, a bracią jego Jakub i Jozef, i Symon, i Juda? **56.** I siostry jego, aza nie wszystkie u nas są? Skądże tedy temu to wszystko? **57.** I gorszyli się z niego. A Jezus rzekł im: Nie jest prorok beze czci, jedno w ojczyźnie swojej a w domu swoim. **58.** I nie uczynił tam cudów wiele dla niedowiarstwa ich.